

MINNINGAR- OG TAKKARORD TIL

Ottar Schrøter Holm

- 8. 10.1979 - 15.3.2019

Ottar var føddur og vaks upp í Hvalba. Sum vanligt var hjá ungum føroyingum fór hann til Danmark eftir lokið studentsprógv í Hoydølum. Tá hann var liðugur har, tók hann avgerð at flyta til London at búgva. Ottar hevði serliga góð evni og hug at kokkast, og í London broytti hann kós frá tí, hann hevði lisið, og fór at royna seg innan matgerð.

Hann lærði til kondittara og starvaðist á kendum matstovum í metropolinum. Til dømis var hann tey flestu árinum í starvi sum kondittari á tí kendu matstovuni 'Simpson's In The Strand', sum hoyrir til hotellið Savoy. Tann matstovnan er kend fyri sínar traditionellu, orginalu ensku rættir, og har hevði hann sínar 'signature' køkur og dessertir sum t.d. 'treacle tart' og 'lemon meringue pie'.

Vit hava ongantið verið nógvir útið í London. Ein partur eru tey ungu, sum koma at lesa og fara avstað aftur. Vit komu tó øll at kenna Ottar, tá ið hann tók stig til at stovna Føroya Felagið í London fyri eini 15 árum síðani. Við Ottar á odda sum formanni kom nógv burtúr nýggja felagnum. Hann stóð fyri nógvum frálíkum tiltøkum øll hesi árinum. Til dømis vóru tað garð- og føstulávintsveitslur og ræstkjótaveitslur. Hann tók eisini ábyrgdina av at skipa fyri føroyskum gudstænastum tvær ferðir um árið. Har samlaði hann okkum útið til so nógv og ógloymandi latur. Her kann eg nevna tey tvey sumrini, hann fekk loyvi at nýta garðin inni í Westminster Abbey til garðveitslu. Fyrst fingi vit reserveraðar sessir til 'Evensong'. Tá ið tað var liðugt og alt var stongt fyri almenninum, fingi vit serframvísing og frágreiðing um alt tað søguliga í gamla bygninginum.

Síðani var garðveitslan mitt inni í hesum kenda staðnum.

Sum nevndarlimur var eg ofta og hjálpti at fyrirreika, tó

Ottar gjørdi altíð tað mesta sjálvur. Hann var so arbeidssamur, og stuttligur var hann at vera saman við. Til dømis

fór eg inn tíðliga um dagin at hjálpa honum til nevndu garðveitsluna. Tá hevði hann longu keypt allar vørurnar og stókt

einarúgvu av fiskafrikadellum. Eg hjálpti honum at smyrja breyð við skerpikjøti. So var at fáa alt í ein svartan taxa og yvir til Westminster. Har sótu vit við fanginum fullum av føtum við smyrjubreyði við veðrakjøti úr Hvalba og fingi loyvi at koyra allan vegin inn gjøgnum tað tunga jarnportrið, sum nógv kend fólk í øldir eisini fóru ígjøgnum. Tad var eitt sjálvsamt upplivsi. Ottar fyrirreikaði eisini tær føroyski gudstænasturnar í donsku kirkjuni. Tá var hann deknur hjá okkum og kom altíð við nýbakaðum køkum til kaffið ománá. At gleða onnur var ein sjálfvfygja hjá honum. Hann kendi nógv fólk og arbeidssfelagar, sum vóru hansara vinir. Tann næsta føroyska gudstænastan, sum verður hildin í London, verður ein minningargudstænasta til Ottar.

Ottar var eisini ein so høgur og prúður ungur maður. Vit vóru einaferð boðin til eitt íslendskt tiltak, sum var hildið á 'Cadogan Hall' aftan á kreppuna, fyri at takka fyri sýndan stuðul til Íslands. Ottar kom ílatin í føroyskum búnað, sum hann bar so væl. Tá kom íslenski sendimaðurin at takka honum at hann var komin í so vøkrum búnað. Ikki tí hann var alt annað enn hástóður, men var heldur ein lítilátin persónur. Tad er Ottar at takka fyri, at hann samlaði okkum føroyingar, og vit útið fingi okkara egna lítla samfelag í London.

Góði Ottar, tú kom altíð við góðum hugskotum og arbeiddi iðin við jaligum huga. Tú fert altíð at liva við virðing í okkara minni. Vit fáa neyvan tín líka aftur. Hvil í friði.

Við tøk frá tínum felagi - Føroya Felagið í London.

Marjun Joensen

DREYMASTARVIÐ
FINNUR TÚ Á .fo